

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1090

03.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Teine revolutsioon I köide: Usk ja võitlus

3. osa

NATSIONAALSOTSIALISTLIK IDEE

See on üks kõige raskemaid küsimusi, mida kunagi on olnud võimalik sõnadesse panna, kui rääkida natsionaalsotsialistlikust ideest:

"Natsionaalsotsialism on rahva elutahe, mis on kehastunud erakonnas."

Ma võiksin tegelikult selle lausega peatüki lõpetada, sest selles on öeldud põhiline. See määratlus sisaldab juba Volksgemeinschaft'i, autarkia ja plaanimajanduse, Suur-Saksamaa, rassi ja eluruumi ideid. Rahvussotsialistide jaoks ei ole programmid mitte dogmad, vaid ellujäämisvahendid, mis teenisid ainult üht eesmärki:

Saksa rahva ja valge rassi tuleviku kindlustamine!

Kui ma nüüd aga annan ülevaate kogu natsionaalsotsialistlikust ideest, siis rõhutan kohe, et ma ei taha luua uut dogmat ega kirjutada ümber NSDAP programmi. Samuti ei taha ma arendada ideoloogia ajalugu, mis piirdub ajavahemikuga 1920-1945, vaid kaasan oma käsitlustesse ka pika keeluperioodi ja tänase natsionaalsotsialistliku liikumise tagajärjed.

Natsionaalsotsialistliku idee keskmes on teadmine Volksgemeinschaftist. Volk on arvuliselt suurim looduslik süsteem, millele me võime veel tunda spontaanset lojaalsust, "kuulumise" tunnet. See kuuluvustunne areneb loomulikult inimkogukonna väikseimast orgaanilisest rakust - perekonnast - sugukonna, küla, linna, piirkonna ja lõpuks rahva poole. Kui see rahva loomulik struktuur on olemas ja terviklik, on see rahvas õnnelik, valitseb enesekindluse ja enesekindluse tunne, isegi halvad ajad ületatakse kiiresti ja põhimõtteliselt valutult. Ainult seetõttu, et natsionaalsotsialismil õnnestus luua ja kujundada Volksgemeinschaft, suutis ta kuus aastat kogu maailmale resoluutset vastupanu osutada. Natsionaalsotsialistlik riik ei lagunenu ja rahvaülesteõusu ei toimunud kuni viimase hetkeni. Alles selge sõjalise lüüasaamisega kukkus rahvas kokku, kurnatuna pommide, terrori ja valede tulvast. Alates tööstusrevolutsiooni algusest mattus see tunne rahva ja kodumaa vastu, teadmine oma kuuluvusest rahvuslikku tervikusse, üha enam. See elas veel kuni Esimese maailmasõja puhkemiseni ja kuivas siis kokku.

Ka kadus ka tunne, et inimene kuulub oma lähikonda, sest liikuvus kasvas ja moodsate linnade koleus ei võimaldanud selliseid tundeid isegi tekkida. Laiendatud perekond lagunes ja tänapäeval ei peeta isegi tuumikperet enam kaasaegseks. Kõik alused, millel terve riik võib toetuda, on kadunud või kõiguvad tumedate jõudude löökide all. Sest need ei ole sugugi ainult arenenud tööstusühiskonna vältimatud arengud; seda loomuliku korra mehhanismide lagunemist soodustab ja osaliselt juhib maailma varjatud vaenlane, millest tuleb juttu hiljem. Loodusliku korra lagunemist võime me erapooletult jälgida. Selle üle abitult hädaldada, nagu kodanlikes ringkondades tavaks on, on rumalus; seda ignoreerida, nagu rahvusliku laagri völkisch-õpetlased armastavad teha, on rumalus.

Me ei saa, nagu teatud autoritaarsed haridusdiktatuurid, asuda nende aluste jäänustele ja valitseda püstoliga rusikas! Me tahame kasutada igatsust loomuliku ja turvalise korra järele, mis on kõikjal tunda, et luua need alused uuesti. Me tahame luua midagi uut, mitte hallata vana jäänuseid! Seega ei ole me fikseeritud riigile ja selle vormile (autoritaarne), vaid meie idee on suunatud kogu rahvale, on totalitaarne.

Natsionaalsotsialism mõistab end völkisch, mitte autoritaarseks maailmavaateks, ta on seega ka revolutsiooniline ja mitte konservatiivne! Natsionaalsotsialism on omapärane segu eliiditeadvusest ja massiliikumisest. Need kaks on tegelikult teineteist välistavad, ja ometi leiame siin vaid ühe paljudest näilistest vastuoludest, mis võimaldavad natsionaalsotsialismil saavutada oma ainulaadset mõjuvõimu ja dünaamilisust. Asjaolu, et rahvussotsialistlikus liikumises ei ole inimesed mitte ühesugused, vaid võrdväärised, et algkooliõpilasest kuni üliõpilaseni austavad ja

austavad üksteist kõik, et me ei tunne staatuse uhkust, vaid ainult tingimusteta seltsimeelsust, et seega - lühidalt - on rahvussotsialistlikus liikumises juba eelvormitud tulevane rahvuslik kogukond, see teebki selle liikumise nii atraktiivseks noortele ja neile, kes tunnevad, et nende elus on midagi puudu, see on see, mis teeb selle liikumise nii atraktiivseks. Kuid see seletab ka liikumise teist põhimõtet:

Natsionaalsotsialistlik liikumine nõuab Saksamaal ainuvõimu ja piiramatut võimu!

See kehtis eile sama hästi kui täna ja homme. Natsionaalsotsialism ei ole partei, mis tahab võimule tulla, et rakendada mingit programmi, vaid ta kehastab endas tulevast kogukonda, mis kas kehtestab end täielikult või üldse mitte. Rahvussotsialismi tragöödia oli see, et Adolf Hitler ei suutnud seda saavutada, vaid sõlmis pakti reaktsiooniga ja ohverdas Ernst Röhm. Rahvussotsialistlik revolutsioon ei kukunud läbi 1939. aastal sõja puhkemisel, mitte Stalingradis ja mitte tingimusteta kapitulatsiooni päeval, see kukkus läbi Teisest revolutsioonist loobumise ja kõige lojaalsemate rahvussotsialistide mõttetu ohvriks toomise tõttu 30. juunil 1934!

Seda põhimõtet tuleb täna veelgi kindlamalt järgida kui toona. Natsionaalsotsialistid järgivad demokraatia seadusi, kuid nad ei tee saladust sellest, et nad ei luba mingit opositsiooni, kui nad ise on võimul. Vastuseis natsionaalsotsialismile on vastuseis rahvale ja seega riigireetmine rahva vastu!

Erakond, mis nõuab endale piiramatut ja ainuvõimu riigis, mis nõuab endale õigust kujundada tulevast riiki liikumise harudes juba võitluse ajal, selline erakond vajab erilist organiseerimisprintsipi. Kõikidest teistest parteidest erinevad ülesanded, mida natsionaalsotsialistlik liikumine endale seab: Lepitada endas kokku kõik rahvavoolud, klassid ja seisused, võita rahva süda, kasvatada seda rahvast ja kujundada juba liikumise ridades uue Reichi eeskuju. Selleks, et seda kõike saavutada, lõi Adolf Hitler kunagi oma liikumisele - Natsionaalsotsialistlikule Saksa Töölise Parteile - Führerprintsipi, parimate väljavalimise, isikliku algatuse ja vastutuse, distsipliini ja korra põhimõtte. See on sisuliselt sõjaline põhimõte, mis on end aastatuhandeid tõestanud suurimas erandlikus olukorras, millega inimesed ja rahvad võivad silmitsi seista: **Sõda**.

Isegi demokraatlik riik ei loobu sellest põhimõttest, kui tegemist on sõjalise sfääriga. Aga kas demokraadid tõesti usuvad, et rahuprobleemid on väiksemad kui sõjaprobleemid, et järelikult ei sobi siin anonüümne enamuse otsustamise põhimõte, mida nad eelistavad juhi põhimõttele kui "paremat"? Kui mitte, siis miks nad ei "demokratiseeri" sõjaväge, nagu nad "demokratiseerisid" poliitikat? Milline hirmutav ja silmakirjalik ebajärjekindlus!

Pean sõjaväejuhi põhimõtet demokraatia vastutustundetutest juhuslikest otsustest paremaks ja nõuan selle üleviimist riigi sfääri. See on aus ja järjekindel. Demokraadid seevastu ütlevad, et enamuse otsused on püha ja tõestatud korra põhimõtte, mis peab olema puutumatu. Selle põhimõtte vastaseid kiusatakse taga ja vangistatakse, kuid nad ei unistaks kunagi oma armee või politsei juhtimisest nende pühade põhimõtete järgi.

Ma küsin teilt demokraadid tõsiselt:

Kus on erinevus näiteks sõjalise sfääri ja rahvamajanduse juhtimise vahel, mida te innukalt "demokratiseerite"? Kas te arvate, et sõjaväge on lihtsam juhtida kui riiki? Või teate te liiga hästi, et vaevalt, et keegi teist suudaks jääda söödakausi juurde, kui peaksite oma valede otsuste eest isiklikult vastutama? Kas te ei karda, et kogu teie haletsusväärne diletantism tuleks päevavalgele, kui te ei saaks enam toetuda ühelegi valijate otsusele, juhatuse koosolekule või fraktsiooni otsusele, vaid peaksite rahvale ausalt silma vaatama? Te ei tea enam, mis rahvast liigutab, te ei räägi enam rahvale, vaid teleläätsel, te ei räägi enam oma ausat arvamust, vaid kurameerite teadmatute sümpaatiat! Te demokraadid olete kõige vastikumad olendid, kes kunagi rahvast juhtinud on! Noored natsionaalsotsialistide ridades tajuvad seda ja nad sülitavad teie peale!

Loomulikult ei ole olemas täiuslikku korra põhimõtet ja eriti natsionaalsotsialistliku liidri põhimõtte puhul on üks suur probleem: **võimeka juhtkonna eliidi kasvatamine.**

Pärast Adolf Hitleri surma ei ole enam olemas "seda" Führerit. Pärast sõda on jäänud ainult Führeri imitatsioonid, oma edevuse moonutatud kujutised! Natsionaalsotsialistlik põrandaalne organisatsioon **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)** deklareerib, et Adolf Hitleri surmast alates ei saa keegi nõuda autoriteeti, mis loomulikult kuulus Führerile tema geniaalsuse alusel, et poliitiliseks juhiks olemine tähendab suuremat vastutust, suuremat sooritust ja rohkem ohvreid kui teised.

NSDAP/AO ridades on Führeri põhimõtte kõige puhtamalt realiseerunud, ehk isegi paremini kui Kolmandas Reichis. Selle põrandaaluse liikumise ridades on kujunemas võitlusvõimeline eliit, mis võib peagi vastutada meie rahva eest, kelle eest need võitlejad käivad täna veel läbi okupatsioonivabariigi vanglate. Siin on tekkimas uus inimtüüp, kellel ei ole midagi, aga mitte midagi pistmist Lääne-Saksamaa korrumppeerunud ja vastutustundetute "väarikate" inimestega. Uued isandad on karmid, uhked oma veendumuste ja ohverduste üle, mida nad pidid tegema; nad armastavad oma rahvast ja ei reeda teda; nad tunnevad vaesust ja meeletuid, kuid on õppinud, et tahe sunnib kõike. Nad saavad teraseks

tagakiusamistest, nad tunnevad oma vastaseid ja astuvad neile vastu: **NAD ON UUS SAKSAMAA!**

Natsionaalsotsialistlik idee Volksgemeinschaftist sisaldab täiesti teistsugust revolutsiooniideed, kui seda oli kunagi demokraatia ja mida enamlased ikka veel esindavad. Meie, natsionaalsotsialistide jaoks ei tähenda revolutsioon, kui me räägime revolutsioonist, mitte valimatut tapmist, mitte verevalamist ja vanade arvete tasumist, vaid täiesti uut algust, kõigi sakslaste leppimist Saksa riigis. 30. jaanuari 1933. aasta rahvuslik ülestõus möödus, ilma et ükski aknaklaas oleks purunenud. See oli kindlasti üks võimsamaid revolutsioone maailma ajaloos, kuid kindlasti ka kõige vähem verine - seda ei saa võrrelda 1789. aasta demokraatide või 1917. aasta bolševike oktoobrirevolutsiooni veresüüga!

See põhimõte kehtib ka tänapäeva natsionaalsotsialistliku liikumise kohta. Meie teine revolutsioon saab olema suur lepituspakkumine, mis hõlmab kõiki sakslasi! Üldine amnestia tühjendab vanglad, kõigile antakse võimalus end tõestada uues kõigi sakslaste riigis - nii endistele kurjategijatele kui ka eilsetele poliitilistele vastastele. Alles siis, kui see usaldus on pettunud, hakkavad nad streikima, nagu ainult natsionaalsotsialistid võivad streikida: **Kiiresti, karmilt, halastamatult ja põhjalikult!**

Kuritegevus surutakse energiliselt maha, kõrgeid ja rahvuslikke reetureid lastakse maha, saksavastaseid jõude võideldakse. Uus, revolutsiooniline kohtusüsteem võtab kodanliku kohtumõistmise koha sisse ja juhindub vastavalt rahvakohtu põhikirjale ainult ühest põhimõttest:

SEE, MIS ON ÕIGE, ON SEE, MIS ON HEA SAKSA RAHVALE!

Loomulikult oleme meie, natsionaalsotsialistid, 1945. aasta kaotusest õppinud. Me teame täna, et me kaotasime, sest 1933. aasta rahvuslikus raevus ei arvestanud me sellega, et otsustav vastane oli veel elus: **reaktsioon!**

See oli reaktsioon, mis lõplikult võitis natsionaalsotsialismi, tegi võimatuks võidu maailmasõjas läbi reetmise kuristiku ja viis seega Saksa rahva selle lähiajaloo suurimasse katastroofi: **Kokkuvarisemisse.**

Noorte natsionaalsotsialistide südames põleb täna viha reaktsiooni vastu, selle kodanlike konservatiivide klikkide vastu, kes oskavad nii osavalt kohaneda ja kes isegi pärast uut võitu voluvad taas liikumise ridadesse, et siis, kui õnn ähvardab pöörduda, seda kuristikku suruda. Seda ei tohi enam juhtuda; tuhanded noored võitlejad, kes teavad, mis on kaalul, seisavad selle vande eest!

Meie, natsionaalsotsialistid, ei usalda enam seda rühma, ei kasuta enam nende

teenuseid. Kodanikud kuuluvad ajaloo sõnnikuhunnikusse - aga tulevik kuulub revolutsionääridele! Me kõik, natsionaalsotsialistid, saksa patrioodid ja vabadusvõitlejad, tunnustame teise revolutsiooni ideed. Et Saksa vabadusliikumine suudab purustada bolševismi, tõestasime me 1933. aastal; et ta saab ka reaktsionist jagu, et Saksa revolutsiooni lõpule viia, see on Ernst Röhmi pärand, mida uue põlvkonna vabadusvõitlejad täidavad.

Natsionaalsotsialistid on sotsialistid, st nad otsivad rahvusliku saksa teed sotsialistlikuks ühiskonnaks. Seega taotleavad nad meie aja kahe suure revolutsioonilise voolu - natsionalismi ja sotsialismi ühinemist. Niikaua kui kodanlikud natsionalistid ja revolutsioonilised sotsialistid seisavad teineteise vastu lepitamatute vaenlastena, kasutab kapitalistlik süsteem seda vaenu oma ellujäämiseks. Ainult revolutsiooniline liikumine, mis kasutab rahvusküsimuse plahvatuslikku olemust niisama jõuliselt, kui ta seisab jõuliselt ebasoodsas olukorras olevate inimeste huvide eest, saab sellest süsteemist jagu. Sotsialism ei ole klassivõitlus. Sotsialism on rahva kõigi klasside ja seisuste ühine võitlus inimväärse elu eest!

Tuleviku probleemid on tohutud. Neid saab lahendada ainult siis, kui kõik hoiavad kokku

:

Ettevõtja ja tööline, üliõpilane ja õpipoiss, töötaja ja talupoeg, keda ühendab ühe ja kõikehõlmava liikumise terasest side, mille eksperdid otsivad tõelisi lahendusi ja ei tee probleemidest liimi. 80-miljonilise rahva tööjõud, tema leiutusvõime, tema töökus, mida kasutatakse kõigi sakslaste huvides - see on saksa sotsialism!

Marxistid kahtlustavad, et kapitalistliku süsteemi kurat on tootmisvahendite eraomand. Nad natsionaliseerivad ja usuvad seega, et on probleemi lahendanud, aidanud paremale tulevikule läbi murda. Kuid põhimõtteliselt jääb kõik samaks:

Tooraine on kallis ja napib, inimestel puudub soov töötada, tohutu planeerimisaparaat teeb kalleid valesid otsuseid, majandusprobleemid muutuvad püsivateks kriisideks. Ükski marksistide juhitud majandus ei ole osutunud võimekamaks kui Lääne kapitalistlikud süsteemid. Paljud järeldavad, et kapitalism on parim ja võtavad selle kriise alandlikult omaks.

Kas sa oled tõesti kõik unustanud?

Et natsionaalsotsialism võttis vaid kahe aastaga tänavalt kuus miljonit töötut; et streike ei olnud ja et Saksa tööline oli siiski esimest korda võrdne kodanik ja mitte enam eksploateeritud proletaarlane; et ettevõtjad jäid oma tehaste omanikeks ja majanduse keskne juhtimine ja suunamine tagas siiski õigluse; et töölised võisid esimest korda suurel hulgal välismaale reisida, et sotsiaaltoetused olid eeskujulikud, et kõiki elukutseid austati ja et keegi ei vaadanud teisi maha, kui nad

väidetavalt teenimatut tööd tegid; et loeb töövõime, mitte kooliharidus; et Saksamaa majandus töötas täie hooga ja ometi ei olnud vaja välistööjõudu; et Saksamaa oli kapitalistlikust maailmamajandusest sõltumatu ja ometi läks kõigil hästi; kas te olete selle kõik unustanud, teie, sakslased? See oli Saksa sotsialism, vaid kuue aasta pikkuse rahuaja saavutus natsionaalsotsialistlikust riigist!

Ma ei ole teoreetik, ma ei taha olla teoreetik. Minu eesmärk ei ole anda sissejuhatust natsionaalsotsialistlikku majandusse. Sellegipoolest tahaksin lühidalt valgustada mõningaid punkte, mis moodustavad natsionaalsotsialistliku rahvamajanduse arengu. Põhipunkt on korporatiivse riigi idee. Natsionaalsotsialism ei eita erinevate kihtide ja klasside ning nende erinevate huvide olemasolu. Siiski ei järgi ta marksismi väidet, et lõppkokkuvõttes peavad omavahel vastanduma ja võitlema ainult kaks klassi, kodanlus ja proletariaat. Samuti ei järgi see kapitalistlikku argumenti, et kõigi võitlus kõigi vastu, mida nimetatakse "jõudude vabaks mänguks", peab automaatselt viima parima ja kõige õiglasema lahenduseni.

Natsionaalsotsialism peab majanduse üldist kontrolli hädavajalikuks, et vältida kallite valedede otsuste väljapääsu, et vältida täiesti kasutute asjade tootmist, samal ajal kui teisi ei toodeta, sest see ei tasuks end rahaliselt ära. Et üldine kontroll oleks võimalik, peab natsionaalsotsialism tegema lõpu "jõudude vabale mängule", praegusele majanduslikule kaosele. Kõik juba olemasolevad kutseühendused ja huvigrupid liidetakse suurtesse objektiivselt organiseeritud institutsioonidesse, korporatsioonidesse, kus tööandjad, töötajad ja natsionaalsotsialistliku liikumise esindajad on võrdselt esindatud. Tulevikus toimub üksikkodaniku kaasotsustamine ja kaasvastutus nende korporatsioonide kaudu, mitte enam parteide kaudu, mis üksteise vastu võitlevad ja teineteise teel seisavad.

Inimesed ei sünni parteidesse, vaid nad sünnivad perekonda, kasvavad üles linnas, külas, piirkonnas ja veedavad suurema osa oma elust töökohas. Need on ühiskonna loomulikud organismid, milles üksikisik saab ja peab kaasa rääkima. Erakonnad on midagi ebaloomulikku, lõhestavat. Nad on anakronistlikud! Kuid just nende korporatsioonide kaudu toimub kogu rahvamajanduse planeerimine ja kontrollimine. Marksistliku majanduspoliitika võti on tootmisvahendite omandiõigus. Planeerimiskaos kommunistlikes riikides on piisavaks tõendiks selle idee ebaõigsusest.

Kapitalistliku majanduspoliitika võti on "jõudude vaba mäng". Lääne majanduse kasvav kriis lükkab ka selle idee ümber. Natsionaalsotsialistliku majanduspoliitika võti on seevastu tootmisvahendite käsutamise võim. See tähendab, et asjaomane ettevõtja peab alluma riiklikele planeerimisotsustele,

mis on korporatsioonides vastastikusel kokkuleppel välja töötatud, ja seega ei ole tal enam vaba käsutamisõigust oma tootmisvahendite üle, vaid ta jääb omanikuks, seega on tal jätkuvalt huvi hästi ja odavalt töötada, et hästi teenida.

See on meie lahenduse mudel, Saksa sotsialism:

Majandusplaneerimine, mis annab jätkuvalt eraviisiliselt korraldatud rahvamajandusele võimaluse vabalt areneda - riiklike planeerimisotsuste raames. Ainult siis, kui ettevõtja ületab piiri, võib erandjuhtudel, pärast konsulteerimist oma korporatsiooniga, määrata riigikomissari. Igal juhul jääb aga eraomand alles; see on hästi toimiva rahvamajanduse mootor. Selliselt ülesehitatud rahvamajandus tagab, et kõik riigi elu osad saavad olla suunatud ühte suunda.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENGLIEDERUNG
Number 122 English 1975 26. April 2012 (132)

Der Kampf geht weiter !

Stehung haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Geschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

"Militärisch von Deutschland, Völkern, Völkern und Völkern haben nicht untergeben, die Karte der gesamten Welt werden heißt geführten Führer Adolf Hitler zu erheben."

Alle Nationalsozialisten sind weniger offensiv, Völkern und Rassengemeinschaften schärfen an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die völkerrassistischen Lager sind nicht, die Völkern - gegen alle weißen Völkern (?) - zu begeben keine Mittel und Einrichtungen, Überlebend und Erneuerung.

Oh "legal" oder "illegal", ob im Weltkrieg oder im Braunkampfer, ob mit Propagandakampfer "bewusst" oder auf einem Schicksalsspiel andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!"

Hail Hitler!
Gerdhard Leuck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Pricksõjajais ziojums
Intervija ar Molliju

Tevõs daja

NSK: Paldies par interviju! Turpināt laisā strādāt. Uzvarā ir mūsu!

Jūtieties brīvi un pārvienojiet sapņiem jūsu nācīgāma vācēns.

Mollija: Paldies, draugi! Dija jautri jūsu smiegt šo interviju. Lūdzim, atstāst mūsu tēmaļa adrešu, kad tā būs publicēta, un es pārvienojis jūsu tēmaļa vietnes saitā ar interviju. Lūdzim mūs tikas teikt mūsu brošūras via pasūtīt rekonstrukcijas. Dabvēz mūsu vīps ir vāgls apģūbts. Het rekonstruēt tebe!" Ar jūsu palīdzības mūsu akmeņi parvāg ar katru dienu. Paldies mūsu izplatīt patiesības, jo katrs vārds ir kā baltā Tumšā un zudēns šķērslis vāgls mūsu. Mūsu rekonstrukcija ir kļūda parakstī parpārlocēmā, un šī parpārlocēmā būs vāgls gals. Katrs pretīgā, pretīgā un ļaunā lieta, ko dara

 the NEW ORDER
Number 179 (132) Printed 1975 April 26, 2012 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdhard Leuck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichler Himmler

FOR DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!

Translated from the SS Original

Julius Streicher: Der Rittener Pflanz Book

The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Beckmann

Hitler
in Italy

HITLER
in ITALIEN

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDK

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!